



EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

11.6.2010

B7-0343/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatava küsimuse B7-0308/2010 alusel

vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5

Mängijate esindajad spordis

Doris Pack

kultuuri- ja hariduskomisjoni nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon mängijate esindajate kohta spordis

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 29. märtsi 2007. aasta resolutsiooni profijalgpalli tuleviku kohta Euroopas¹;
 - võttes arvesse oma 8. mai 2008. aasta resolutsiooni Euroopa Komisjoni sporti käsitleva valge raamatu kohta²;
 - võttes arvesse valget raamatut spordi kohta (KOM(2007)0391);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 165;
 - võttes arvesse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 26. jaanuari 2005. aasta otsust³;
 - võttes arvesse 10. märtsil 2010 komisjonile esitatud küsimust spordi, täpsemalt mängijate esindajate kohta (O-0032/2010 – B7-0000/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
1. tuletab meelde, et oma 29. märtsi 2007. aasta resolutsioonis profijalgpalli tuleviku kohta Euroopas kutsus parlament komisjoni üles toetama jalgpalli juhtivorganite jõupingutusi mängijate esindajatega seotud küsimuste reguleerimiseks, vajadusel esitades ettepaneku võtta vastu esindajaid käsitlev direktiiv;
 2. peab tervitatavaks Euroopa Komisjoni tellitud uurimust mängijate esindajate kohta Euroopa Liidus, mille tulemused on nüüd saadaval;
 3. väljendab erilist muret uurimuse tulemuste pärast spordiga seotud kuritegeliku tegevuse osas (viidatakse juhtumitele, kus sporti on mõjutanud organiseeritud kuritegevus ning sellega on seotud mängijate esindajate tegevus); avaldab veendumust, et selline asjaolu kahjustab spordi mainet, usaldusväärust ja rolli ühiskonnas;
 4. võtab teadmiseks uurimuse järelduse, et mängijate esindajad on keskse tähtsusega rahavoogudes, mis on tihti läbipaistmatud ning seetõttu esindajatel rohkem võimalusi ebaseaduslikuks tegevuseks;
 5. märgib, et uurimuses juhitakse tähelepanu asjaolule, et eelkõige meeskonnaspordis on sportlaste üleviimise süsteemid juba loomu poolest läbipaistmatud ning see annab võimaluse ebaseaduslikuks tegevuseks, millega on seotud nii esindajad, klubid kui ka mängijad;

¹ ELT C 27 E, 31.1.2008, lk 232.

² ELT C 271 E, 12.11.2009, lk 51.

³ Kohtuasi T-193/02 Laurent Piau v. komisjon [2005] ECR I-00209.

6. rõhutab, et noored mängijad on eriti kaitsetud ning nendest võivad saada inimkaubanduse ohvrid;
7. rõhutab mängijate esindajate ja klubide erilist vastutust eelkõige noorte mängijate ees ning seetõttu kutsub mõlemaid osapooli üles seda vastutust kandma, eriti seoses noorte mängijate hariduse ja kutseõppega;
8. pöörab erilist tähelepanu uurimuses esitatud järeldusele, et spordiföderatsioonide eeskirjad esindajaid kohta on eelkõige mõeldud juurdepääsu kontrollimiseks sellele kutsealale ning sellega tegelemise reguleerimiseks, kuid föderatsioonide järelevalve- ja sanktsioneerimisvõimused on piiratud, sest neil puuduvad igasugused vahendid kontrolli rakendamiseks või otsuste meetmete võtmiseks selliste spordiesindajate suhtes, kes ei ole nende juures registreeritud; samuti ei ole neil õigust määrata tsiviil- ega kriminaalkaristusi;
9. nõustub spordi juhtivorganite ja spordi valdkonna huvirühmadega, et spordi ning spordi vallas tegutsejate aususe ja usaldusväärsuse probleemide osas tuleb võtta meetmeid;
10. usub, et olemasoleva FIFA mängijate esindajate litsentsimise süsteemi kaotamine ilma selle asemele tugevat alternatiivset süsteemi loomata ei ole sobiv viis mängijate esindajate probleemi lahendamiseks;
11. avaldab heameelt spordi juhtivorganite jõupingutuste üle, et saavutada rahavoogude suurem läbipaistvus ja järelevalve selle üle;
12. palub nõukogul parandada koordineeritust võitluses kuritegeliku tegevuse vastu (kaasa arvatud rahapesu, matšide tulemustega manipuleerimine ja inimkaubandus), mis on seotud mängijate esindajate tegevusega;
13. viitab eelnimetatud otsusele kohtuasjas T-193/02, kus kohus sedastas, et mängijate esindajate tegevuse reguleerimine, mida loetakse majandustegevuse kontrollimiseks ning mis puudutab põhivabadusi, jääb põhimõtteliselt riigiasutuste pädevusse;
14. tuletab meelde, et samas kohtuotsuses tunnistas kohus, et spordiföderatsioonidel nagu FIFA on õigus reguleerida mängijate esindajate kutseala, kui seda tehakse esindajate ametialase ja eetilise taseme tõstmiseks mängijate kaitse eesmärgil ning reguleerimist ei kasutata konkurentsivastaselt; tuletab meelde, et mängijate esindajatel puudub kollektiivne kutsealane organisatsioon ning liikmesriikide tasandil on see kutseala väga vähe reguleeritud,
15. on veendunud, et tegevuse piiriülese iseloomu ja spordile kohaldatavate siseriiklike eeskirjade erinevuse tõttu saab tõhusat kontrolli rakendada ja sanktsioone jõustada ainult spordi juhtivorganite ja riiklike asutuste ühiste jõupingutustega;
16. märgib, et kuigi mängijate esindajate tegevus on mõnel alal ulatuslikult reguleeritud nii rahvusvahelisel kui ka siseriiklikul tasandil, on mängijate esindajate kohta vastu võetud eraldi seadusi ainult vähestes liikmesriikides;
17. usub, et arvestades mängijate esindajatele kohaldatavate eeskirjade mitmekesisust, on

selles küsimuses vaja ühtset üleeuroopalist lähenemisviisi, et vältida ebaselgest reguleerimisest põhjustatud seaduselünki ning tagada asjakohane järelevalve ja kontroll esindajate tegevuse üle;

18. kordab oma nõudmist käivitada ELi algatus mängijate esindajate tegevuse kohta järgnevate eesmärkidega:

- ranged standardid ja läbivaatuskriteeriumid, enne kui kellelgi võimaldatakse tegutseda mängijate esindajana;
- esindajate tehingute läbipaistvus;
- keeld tasustada mängijate esindajaid alaealiste üleviimise eest;
- agentide lepingute ühtlustatud miinimumstandardid;
- tõhus järelevalve- ja distsiplinaarsüsteem;
- kogu ELi hõlmava esindajate litsentsimissüsteemi ja esindajate registri juurutamine;
- kahekordse esindamise lõpetamine;
- järkjärguline tasustamine, mis sõltub lepingu täitmisest;

19. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Komisjonile.